

Arrest

nr. 277 848 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 18 mei 1990 in Benin City. U behoort tot de etnie Edo en bent christen. U ging naar de lagere school, de middelbare school en drie jaar naar de polytechnische school. Daarna heeft u gewerkt als lerares en als secretaresse bij een vrachtwagenbedrijf. Tot uw drie jaar woonde u in Saint Silvio, daarna voor twaalf jaar bij uw grootmoeder in Ambo Park, en vervolgens voor zes jaar bij uw tante in Auchi. De laatste vijf jaar voor uw vertrek woonde u terug bij uw ouders in Aduwawa. U heeft drie kinderen samen met S. I. X (O.V. nr. X). Uw oudste kind P. X werd geboren op 26 oktober 2014 in Nigeria, uw tweede kind C. X werd geboren op 2 juli 2017 in Duitsland en uw dochter A. J. E. werd geboren op 26 januari 2020 in België. De vader

van uw kinderen verblijft al zeventien jaar in Europa. Hij reisde af en toe naar Nigeria, waar u hem ontmoette. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat X S. I. op 2 juli 2011 te Temse (België) huwde met M. Y (alias Z O.V. nr. X – C.G. nr. X) Op 20 januari 2016 verkreeg X S. I. een Fkaart op basis van zijn huwelijk met de (intussen) Belgische M. Y.

Uw ouders keurden het feit dat uw eerste zoon buiten het huwelijk geboren werd niet goed. Ze bekeken hem als bastaard. Aangezien u opnieuw buiten het huwelijk zwanger werd besloot u Nigeria te verlaten. U vertelde uw ouders vóór uw vertrek niets over de zwangerschap. U verliet Nigeria in december 2016 samen met uw zoon en zwanger van uw tweede kind. U reisde naar Libië. In Libië verbleef u tot 3 maart 2017. Op 5 maart 2017 arriveerde u per boot in Italië waar u op 12 maart al weer vertrok. Daarna verbleef u twee jaar in Duitsland. In Duitsland deed u een verzoek om internationale bescherming op 30 maart 2017. De vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming status werd u geweigerd. U arriveerde in België in maart 2019. Op 8 oktober 2020 vroeg u de Belgische staat om internationale bescherming. Op 13 februari 2021 kreeg u een miskraam en beëindigde u uw relatie met X S. I..

U vreest bij terugkeer naar Nigeria dat uw dochter A. vrouwelijke genitale verminking (verder VGV) zal ondergaan. Zelf bent u besneden toen u vier jaar oud was. Alle vrouwen in uw familie zijn besneden; u zou dan ook geen zeggenschap hebben over de besnijdenis van uw dochter als u zou terugkeren naar Nigeria. Ook haalde u aan dat uw kinderen benadeeld zouden worden in Nigeria, omdat ze zouden worden aanzien als bastaardkinderen. Verder haalde uw advocaat het gevaar van Boko Haram aan bij terugkeer naar Nigeria.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw Nigeriaans paspoort uitgegeven op 26 oktober 2016 in Benin City, (2) een kopie van uw Voter's Card uitgegeven op 27 januari 2011 door de Independent National Electoral Commission van Nigeria, (3) de geboorteakte van uw dochter A. uitgegeven op 8 oktober 2020 door de afdeling burgerlijke stand van de stad Sint-Niklaas, (4), (5) twee documenten betreffende de (poging tot) erkenning van uw drie kinderen door de vader S. X opgemaakt door de dienst burgerlijke stand van de stad Sint-Niklaas, uitgegeven op 3 juni 2020 en (6) een medisch attest VGV op naam van J. M. I. opgesteld te Mechelen op 29/06/2021 door Dr. Smeets A. en (7) een medisch attest niet-VGV op naam van J. E. A. opgesteld te Mechelen op 29/06/2021 door Dr. Smeets A..

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verblijft immers al sinds maart 2019 in België. U verliet Nigeria in december 2016 en vluchtte naar Libië waar u ongeveer drie maanden verbleef. Op 3 maart 2017 ging u naar Italië en op 12 maart reisde u verder naar Duitsland. Hier werd uw tweede kind geboren. In maart 2019 reisde u naar België. Daarna verbleef u illegaal bij een Nigeriaanse vrouw in Sint-Niklaas. Pas op 8 oktober 2020, ruim anderhalf jaar na uw aankomst in België, heeft u zich aangemeld bij de asielinstanties. Wanneer u gevraagd werd waarom u pas anderhalf jaar na aankomst in België (en negen maanden na de geboorte van uw dochter voor wie u VGV vreest) een verzoek om internationale bescherming deed, verklaarde u dat u zeker wilde weten dat de vader van uw kinderen weldegelijk in België verbleef. Toen u opnieuw met hem in contact kwam heeft u op zijn aanraden een verzoek om internationale bescherming gedaan. U verklaarde eveneens dat u vóór oktober 2020 al had geprobeerd om een verzoek om internationale bescherming te doen, maar dat u niet de juiste plaats vond om dit te doen (notities persoonlijk onderhoud (NPO) dd. 23/06/2021, p. 13-14). Bovenstaande redenen vormen geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Voor iemand die beweert te vrezen voor de vrijheid en fysieke integriteit van haar dochter, mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. **Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**

Persoonlijke informatie zoals identiteitsgegevens en familierelaties maken fundamenteel deel uit van de informatie die nodig is om zicht te hebben op uw persoonlijke situatie en nood op bescherming. De informatie over familieleden – waarvoor u bovendien een vrees zou koesteren -, maken fundamenteel deel uit van de context waarbinnen de door u beweerde vervolging heeft plaatsgevonden. **Het CGVS stelt na het persoonlijk onderhoud vast dat u met betrekking tot deze essentiële informatie ten opzichte van de asiendiensten van Duitsland en België tegenstrijdige verklaringen aflegt.** In Duitsland verklaarde u namelijk nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort, terwijl u in België een kopie van uw Nigeriaans paspoort neerlegt. Verder verklaarde u in Duitsland dat uw ouders moslims zijn hoewel u in België verklaarde dat uw vader (NPO dd. 23/06/2021, p. 6) en moeder (NPO dd. 23/06/2021, p. 8) beiden christen zijn. Volgens de verklaringen die u in Duitsland aflegde was de vader van uw kinderen, die u leerde kennen tijdens uw studie christen. Doordat uw ouders moslims waren keurden uw ouders de relatie niet goed en konden jullie niet trouwen. Toen u zwanger raakte van uw vriend zei uw vader dat u niet meer naar huis moest komen. U huurde vervolgens een woning in Benin City. Uw vader beschuldigde uw vriend ervan u te hebben ontvoerd. Uw vader ging uw vriend aangeven bij de politie waardoor uw vriend enkele dagen in de cel verbleef. Op een dag, toen uw zoon reeds was geboren, nam de vader van uw kinderen uw zoon mee en ging weg. Hierdoor was u verplicht terug bij uw ouders te gaan wonen. Op dat moment was u zwanger van uw tweede kind. Toen uw vader dit ontdekte wilde hij dat u het kind liet weghalen. Een vriendin van uw moeder bood aan u te helpen zodat uw kind zou kunnen overleven. Toen verliet u Nigeria. De vaststelling van deze fundamentele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in Duitsland en België schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook in ernstige mate.

Voorts verklaarde u dat u Nigeria tevens heeft verlaten omwille van het feit dat uw kinderen geen band zouden hebben met hun vader (NPO dd. 23/06/2021, p. 16). Uw ouders zagen uw oudste zoon als bastaard. Toen u voor een tweede keer zwanger werd was u bang dat uw ouders boos zouden zijn en besloot u uit Nigeria te vluchten. U vertelde uw ouders niet dat u Nigeria ging verlaten. Echter kwam de vader van uw kinderen naar Nigeria om u te bezoeken. Uw moeder heeft hem verteld dat ze niet wist waar u was. De vader van uw kinderen is toen te weten gekomen dat u voor een tweede keer zwanger was, hetgeen impliceert dat uw moeder op de hoogte was van uw zwangerschap (NPO dd. 23/06/2021, p. 16). U verklaarde eveneens dat u nog wekelijks contact heeft met uw broers en zussen. Ook heeft u nog regelmatig contact met uw ouders (NPO dd. 23/06/2021, p. 10). Er kan dus verondersteld worden dat uw familie op de hoogte is van de geboorte van C. en A.. Uw moeder heeft immers al tegen u gezegd dat u uw dochter in België zou moeten laten besnijden, en dat u iemand moet zoeken die besnijdenissen in België uitvoert (NPO dd. 23/06/2021, p. 18). Deze verklaring bewijst dat uw moeder minstens op de hoogte is van het bestaan van uw dochter A.. Bijgevolg kan er worden verondersteld dat zij ook op de hoogte is van het bestaan van uw zoon C.. **Het feit dat u verklaarde dat uw ouders niet blij zouden zijn met een tweede zwangerschap (NPO dd. 23/06/2021, p. 16), dat uw eerste zoon door uw ouders en (andere) mensen werd gezien als bastaard (NPO dd. 23/06/2021, p. 16), dat ze er commentaar op hadden (NPO dd. 23/06/2021, p. 16) en dat de omgeving niet goed was in Nigeria (NPO dd. 23/06/2021, p. 16) zijn elementen die niet volstaan om te spreken van een ernstige bedreiging van uw vrijheid, leven of fysieke integriteit.** Commentaar en discriminatie, ofschoon moreel verwerpelijk en afkeurenswaardig, zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Om tot toekenning van internationale bescherming te leiden, moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in de regio ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of kan beschermen. Uw problemen waren echter niet dermate acuut dat er gesproken kan worden van ondraaglijke levensomstandigheden. Tot het tweede levensjaar van uw eerste zoon woonde u immers bij uw ouders in huis. Daarenboven verklaarde u dat indien uw ouders zouden geweten hebben dat u Nigeria zou verlaten, zij uw zoon zouden afgenomen hebben (NPO dd. 23/06/2021, p. 16). Uw ouders wilden aldus niet dat hun kleinzoon hun woning en bij uitbreiding het land zou verlaten. Bovendien verklaarde u dat uw zoon op een gegeven moment ziek werd in Libië en dat u hierop terug wilde keren naar Nigeria doch dat u zich op dat moment (nog) niet in Tripoli bevond waardoor een terugkeer (praktisch) onmogelijk was (NPO dd. 23/06/2021, p. 16). Op basis van de beschikbare informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier kan gesteld worden dat alleenstaande vrouwen moeilijkheden kunnen ervaren bij het functioneren binnen de maatschappij. Etnie, geografische locatie, opleidingsniveau en socio-economische status kunnen deze moeilijkheden sterk beïnvloeden. Het feit dat u in een grote stad in het zuiden van Nigeria verbleef, dat u hoog opgeleid bent, dat u onderdak kon vinden bij uw ouders en dat u als secretaresse en als leerkracht heeft gewerkt verhogen uw kansen als succesvolle alleenstaande moeder aanzienlijk. Daarbij is in de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratief dossier) te vinden dat het

discrimineren van buitenechtelijk kinderen geen algemeen probleem vormt in Nigeria of de Edo cultuur. Integendeel, de Edo cultuur staat erom bekend vrij gunstig te zijn voor meer onafhankelijke vrouwen. **Er dient dan ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om omwille van het voorgaande een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming voor uzelf en uw kinderen aannemelijk te maken.** Bijgevolg kan besloten worden dat u bij uw vertrek uit Nigeria geen persoonsgerichte vervolging in vluchtelingrechtelijke zin noch ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te vrezen had.

Verder verklaarde u niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren uit angst voor de VGV van uw dochter A.. U verklaarde dat de besnijdenis verplicht is waar u vandaan komt (NPO dd. 23/06/2021 p.17) en dat alle meisjes in uw familie besneden zijn. Wanneer u gevraagd werd wie de besnijdenis zal uitvoeren antwoordde u dat het de dochter is van de vrouw die het bij uzelf deed. De vrouw die VGV bij u uitvoerde was de vrouw van uw overgrootvader. U verklaarde eveneens dat uw familie geen permissie nodig zou hebben van u om uw dochter te besnijden. Dit weet u omdat de dochter van uw zus V. 's nachts is weggenomen en tegen de wil van haar moeder werd besneden. Uw zus V. is net zoals uzelf geen voorstaander van de VGV praktijken binnen uw familie (NPO dd. 23/06/2021, p. 18). Wanneer u gevraagd werd of u VGV voor uw dochter kon vermijden antwoordde u "Ik denk van niet. Eén iemand kan niet tegen de mentaliteit van iedereen ingaan". Dit terwijl u van minstens één andere vrouw uit uw familie (namelijk uw zus V.) wist dat zij een tegenstaander was van VGV. Toen u gevraagd werd wat er zou gebeuren als u naar de politie zou stappen antwoordde u dat het de politie niets kan schelen, en dat de politie bezorgd is om criminelen en niet over besnijdenissen. Daarbij verklaarde u eveneens dat de overheid het heeft proberen te verbieden, maar dat VGV niet wordt behandeld als een grootschalig probleem (NPO dd. 23/06/2021, p. 17-19). Hieromtrent kan het volgende worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier), blijkt dat Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 18,4% in de leeftijdsgroep 15-49 jaar. Verder zouden 37,1% van de vrouwen met Edo etniciteit VGV hebben ondergaan. Bovendien blijkt ook uit informatie dat de ouders een belangrijke beslissingsbevoegdheid hebben (zie administratief dossier). Het merendeel van de bronnen stelt dat de ouders van een niet-besneden minderjarig meisje in staat moeten zijn om hun dochter te behouden van de praktijk. In dit geval riskeren ze evenwel maatschappelijke gevolgen zoals statusverlies of sociale uitsluiting, maar nooit geweld. De afwijzende houding van de gemeenschap kan evenmin "worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade". De onbesneden meisjes kunnen geconfronteerd worden met een zekere stigmatisering, maar hebben toegang tot alle diensten (gezondheidszorg, onderwijs, ...). In de bronnen wordt bovendien een genuanceerd beeld geschetst van de mogelijke gevolgen van een niet-besnijdenis voor het meisje en haar familie. Het is immers een intiem onderwerp dat onbeleefd wordt geacht om te bespreken. Veel vrouwen weten niet van zichzelf noch van elkaar of ze al dan niet besneden zijn. **Er moet worden besloten dat het mogelijk is voor de ouders om hun dochter, tegen de wil van familieleden of stamleden, te beschermen tegen VGV.** De vaders hebben het laatste woord en de moeders organiseren geen besnijdenis zonder dat de vaders daarvan op de hoogte is. Aldus zijn er geen redenen om aan te nemen dat u uw dochter in Nigeria niet zou kunnen beschermen. U verklaarde namelijk dat de vader van uw kinderen net zoals uzelf tegen VGV is (NPO dd. 23/06/2021, p. 19).

In de beoordeling dient eveneens de mogelijkheid op bescherming van de autoriteiten te worden geëvalueerd. Er dient te worden benadrukt dat de internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van haar land niet kan of, uit hoofde van de vrees voor vervolging, niet wil inroepen. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat zij alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. U bleek immers niet op de hoogte te zijn van de Nigeriaanse wetgeving omtrent VGV en verklaarde dat naar de politie stappen geen nut zou hebben (NPO dd. 23/06/2021, p. 19). De Nigeriaanse federale overheid heeft verschillende internationale verdragen geratificeerd waarin de praktijk van VGV wordt aangeklaagd. De staat organiseert of steunt programma's die strijden tegen VGV. De in mei 2015 ondertekende "Violence Against Persons (Prohibition) Act" verbiedt onder andere VGV. Twaalf staten beschikken over een specifieke wetgeving die VGV verbiedt. In Edo state, waar u bent geboren en waar u etnisch gezien aansluiting mee heeft, zou overigens de wetgeving tegen VGV reeds bestaan sinds 1999 (zie administratief dossier). U heeft echter geen enkel idee wat de wet is in Nigeria met betrekking tot VGV, of u zelf in de mogelijkheid zou zijn om uw dochter te beschermen tegen VGV en op wie of wat u zich eventueel zou kunnen beroepen

om u daarbij te helpen (NPO dd. 23/07/2021, p. 18-19). **Men kan echter logischerwijs verwachten dat iemand met het profiel van een werkende, onafhankelijke vrouw die stelt te vrezen voor een mogelijke besnijdenis van haar dochter bij terugkeer naar Nigeria, zich voldoende zou hebben geïnformeerd omtrent de actuele en gangbare praktijk en de huidige situatie in de staat waar u heeft gewoond voor wat vrouwenbesnijdenis betreft.**

U legde twee medische attesten neer, uitgereikt door dokter Anouk Smeets op 29 juni 2021, waaruit blijkt dat uw dochter A. geen VGV heeft ondergaan en dat u, verminking type II heeft ondergaan met partiële verwijdering van de clitoris en een verwijdering van de rechtste kleine schaamlip. Het CGVS erkent dat er verscheidene factoren (het toebehoren tot een bepaalde etnie, socio-demografische factoren, woonplaats stad versus platteland, religie etc.) bestaan die van invloed kunnen zijn op het risico op VGV. Hoewel het feit dat u VGV heeft ondergaan, kan wijzen op de toepassing van de praktijk in uw familie, ontstaat het u niet van de verplichting uw vrees voor besnijdenis voor uw dochter te concretiseren en te actualiseren. **Rekening houdend met het voorgaande, wordt er dan ook betwist dat u een VGV van uw dochter niet zou kunnen ontlopen.**

Uw advocaat haalde de situatie omtrent Boko Haram aan. Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staten Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw paspoort, een kopie van uw Voter's Card en verschillende documenten betreffende uw kinderen en de vader van uw kinderen neer. Deze eerste twee documenten bevatten louter persoonsgegevens, hetgeen hier niet ter discussie staat. De geboorteakte en de documenten betreffende de (poging tot) erkenning van uw kinderen door Stephan X bewijzen enkel de band die Stephan en uzelf heeft met uw kinderen, en zeggen niets over de redenen die u aanhaalt waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria.

U legt een medisch attest VGV op naam van J. M. I. opgesteld te Mechelen op 29/06/2021 door Dr. Smeets A. neer waaruit blijkt dat u besneden bent. Er wordt niet betwist dat genitale verminking een ernstige aantasting is van de fysieke integriteit van meisjes en vrouwen. Er wordt evenmin getwijfeld aan uw verklaring dat u hiervan het slachtoffer was noch aan uw psychisch en fysiek lijden die het gevolg zijn van uw besnijdenis. Deze elementen doen echter geen afbreuk aan de vaststelling dat er geen goede redenen zijn om aan te nemen dat u ingevolge hiervan bij een terugkeer naar Nigeria nieuwe vervolging of ernstige schade riskeert. U haalde geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. U verbond uw eigen besnijdenis niet met een vrees voor vervolging.

Uit het door u neergelegde medisch attest niet-VGV op naam van J. E. A. opgesteld te Mechelen op 29/06/2021 door Dr. Smeets A., kan worden afgeleid dat zij geen genitale verminking heeft ondergaan. Het loutere gegeven dat u besneden bent en uw dochter niet, kan niet volstaan om te besluiten dat er in hoofde van uw dochters een gegronde vrees voor besnijdenis bestaat. Hogerop werd reeds vastgesteld dat u (en uw partner) in staat zou zijn om uw dochter in Nigeria te beschermen van personen die uw hen zouden willen besnijden. De medische documenten doen aldus geen afbreuk aan deze conclusie.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u of één van uw kinderen bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster beroept zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt:

“Verzoekster vreest bij terugkeer naar Nigeria dat haar dochter A. vrouwelijke genitale verminking (verder VGV) zal ondergaan. Zelf is zij besneden toen zij vier jaar oud was. Alle vrouwen in haar familie zijn besneden; zij zou dan ook geen zeggenschap hebben over de besnijdenis van haar dochter als zij zou terugkeren naar Nigeria. Ook haalde zij aan dat haar kinderen benadeeld zouden worden in Nigeria, omdat ze zouden worden aangezien als bastaardkinderen. Verder haalde haar advocaat het gevaar van Boko Haram aan bij terugkeer naar Nigeria.

[duiding over VGV in Nigeria]

Over VGV, stelt het CGVS als volgt:

- *Nigeria wordt geklasseerd als een land met een gematigd lage prevalentiegraad, namelijk 18,4% in de leeftijdsgroep 15-49 jaar. Verder zouden 37,1% van de vrouwen met Edo etniciteit VGV hebben ondergaan.*
- *Er moet worden besloten dat het mogelijk is voor de ouders om hun dochter, tegen de wil van familieleden of stamleden, te beschermen tegen VGV.*

Uit informatie waar verzoekster over beschikt omtrent VGV, blijkt als volgt:

- *Ondanks de ernst van de kwestie beschouwen de praktiserende samenlevingen het als een integraal onderdeel van hun traditie en culturele identiteit. In de gemeenschappen die volgen op het uitsnijden van vrouwelijke genitaliën, wordt VGV/VB geassocieerd met etniciteit, cultuur, heersende sociale normen en soms als religieuze verplichtingen. In de meeste gevallen is gedocumenteerd dat hun eigen familieleden, zoals ouders, voornamelijk moeders, grootouders en grootmoeders van de meisjes, de daders zijn van deze daad. Het verzekeren van de maagdelijkheid van de dochter is een vereiste taak voor hen om haar huwelijk te regelen, de juiste bruidsprijs te ontvangen en voor de familie-eer.*
- *Een studie van de Population Council merkte ook op dat de grootmoeders veel invloed op deze beslissing konden hebben.*
- *De gendergelijkheidsindexen van internationale instellingen situeren Nigeria op een zeer laag niveau, wat talrijke discriminaties van vrouwen impliceert.*
- *Volgens de bronnen van Cedoca werd er geen enkele pleger van VGV veroordeeld. Er doen zich problemen voor zodra het gaat om toegang tot het gerecht voor vrouwen, culturele praktijken of feiten die zich op het platteland afspelen.*
- *De voornaamste sensibiliseringsactoren voor VGV zijn de overheid (waarvan diverse hooggeplaatste personen openlijk standpunt tegen VGV innemen) en de ngo's. De Population Council stelt echter vast dat de resultaten van deze sensibilisering en acties miniem zijn.*

Uit informatie waar verzoekster over beschikt omtrent Boko Haram, blijkt als volgt: [landeninformatie van 24 maart 2021].

2.2. Bij aanvullende nota van 29 augustus 2022 brengt verweerder middels URL-verwijzingen volgende informatie bij: “EUAA Nigeria Security Situation” van juni 2021 en “EUAA Country Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Nigeria dat haar dochter A. vrouwelijke genitale verminking (VGV) zal ondergaan. Verzoekster is zelf besneden toen zij vier jaar oud was, net zoals alle vrouwen in haar familie. Verder stelde verzoekster dat haar kinderen benadeeld zullen worden omdat ze zouden worden aangezien als bastaardkinderen.

Verzoeksters verweer bestaat uit de verwijzing naar landeninformatie inzake VGV. De loutere citering en verwijzing naar deze informatie is echter niet dienstig ter weerleggen van de volgende concrete vaststellingen ingevolge verzoeksters verklaringen:

- Het verzoek om internationale bescherming in België werd bijzonder laattijdig ingediend. Redelijkwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster, die sinds maart 2019 in België verblijft, naliet dit te doen en gedurende anderhalf jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen op 8 oktober 2020, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid;
- Inzake de familieleden, ten aanzien van wie verzoekster een vrees aanvoert, blijkt dat zij met betrekking tot deze essentiële informatie ten opzichte van de asiendiensten van Duitsland en België tegenstrijdige verklaringen aflegt. Dit betreft het al dan niet bezitten van een paspoort, de religie van haar ouders en de aangevoerde problemen met de vader van haar kinderen;
- Het feit dat verzoeksters ouders niet blij zijn met een tweede zwangerschap (notities, p. 16), dat haar eerste zoon door haar ouders en (andere) mensen werd gezien als bastaard (notities, p. 16), dat ze er commentaar op hadden (notities, p. 16) en dat de omgeving niet goed was in Nigeria

(notities, p. 16) zijn elementen die niet volstaan om te spreken van een ernstige bedreiging van verzoeksters vrijheid, leven of fysieke integriteit. Dit geldt des te meer omdat verzoekster hoog opgeleid is en als secretaresse en leerkracht heeft gewerkt hetgeen haar kansen als alleenstaande moeder aanzienlijk verhogen in geval van terugkeer.

- Inzake de vrees voor de VGV van haar dochter A. blijkt dat de ouders een belangrijke beslissingsbevoegdheid hebben en dat het merendeel van de bronnen in de landeninformatie verklaart dat de ouders van een niet-besneden minderjarig meisje in staat moeten zijn om hun dochter te behoeden tegen deze praktijk. Er dient derhalve te worden besloten dat het *in casu* mogelijk is voor de ouders om hun dochter tegen de wil van familieleden of stamleden te beschermen tegen VGV, zeker omdat zoals te dezen verzoekster en de vader tegen VGV zijn (notities, p. 19).
- Verzoekster is niet op de hoogte van de Nigeriaanse wetgeving omtrent VGV en verklaarde dat naar de politie stappen geen nut zou hebben (notities, p. 19), hetgeen geen basis vindt in de door verweerder gehanteerde landeninformatie waaruit wel degelijk beschermingsmogelijkheden blijken.

Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Ingevolge het louter bijbrengen van algemene landeninformatie omtrent VGV die geen betrekking heeft op haar persoon blijft zij hierin geheel in gebreke.

5. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst naar het gevaar van Boko Haram bij terugkeer naar Nigeria.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals aangevuld in de aanvullende nota van 29 augustus 2022, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt bijgevolg geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De verwijzing door verzoekster naar landeninformatie van maart 2021 is ingevolge de geactualiseerde informatie van verweerder niet dienstig.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS